

Sokółka, dnia 31.10.2009 r.

POSTANOWIENIE

o odmowie wszczęcia śledztwa

Marta Dobrowolska-Filipkowska prokurator Prokuratury Rejonowej w Sokółce

po rozpoznaniu zawiadomienia Polskiego Stowarzyszenia Racjonalizatorów z dnia 05 października 2009 r. w sprawie:

- I. zaistniałego w nieustalonym czasie i miejscu, do dnia 05 października 2009 r. znieważenia zwłok ludzkich, **tj. o czyn z art. 262 § 1 kk, na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kpk, tj. wobec stwierdzenia braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia**
- II. zaistniałego w nieustalonym czasie i miejscu, do dnia 05 października 2009 r. zabójstwa nieustalonej osoby, **tj. o czyn z art. 148 § 1 kk, na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kpk, tj. wobec stwierdzenia braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia**
- III. zaistniałego w okresie od 19 października 2008 r. do 07 stycznia 2009 r. w Sokółce i Białymstoku spowodowania niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia wielu osób poprzez spowodowanie zagrożenia epidemiologicznego lub szerzenia się choroby zakaźnej albo zarazy zwierzęcej, **tj. o czyn z art. 165 § 1 pkt 1 kk, na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kpk, tj. wobec stwierdzenia braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia**

na podstawie art. 305 §1, 3 kpk

postanowił:

odmówić wszczęcia śledztwa w wyżej przytoczonych sprawach

UZASADNIENIE

Do Prokuratury Rejonowej w Sokółce wpłynęło zawiadomienie o przestępstwie, złożone przez Polskie Stowarzyszenie Racjonalistów, z treści którego wynikało, iż w związku z licznymi doniesieniami medialnymi dotyczącymi znalezienia fragmentów ludzkich szczątków, tj. fragmentów mięśnia sercowego, w hostii w kościele św. Antoniego w Sokółce, mogło mieć miejsce zbeszczeszczenie szczątków ludzkich, jak również możliwym jest, że znalezione fragmenty mięśnia pochodzą od osoby, która zmarła niedawno w wyniku zabójstwa. Nadto zdaniem zawiadamiającego zachodzi możliwość, iż za pomocą znalezionych szczątków zostaną rozprzestrzenione choroby dotykające ludzi.

W wyniku przeprowadzonego postępowania sprawdzającego ustalono co następuje.

W dniu 12 października 2008 r. w kościele św. Antoniego w Sokółce księdzu udzielającemu komunii świętej wypadł z puszki komunikant, który następnie, zgodnie z przyjętym przez Kościół Katolicki sposobem postępowania w tego rodzaju sytuacjach, został podniesiony i umieszczony w „vasculum” – naczyniu przeznaczonym do rozpuszczenia komunikantu. Naczynie to po mszy zostało przeniesione do sejfu znajdującego się w zakrystii.

W dniu 19 października 2008 r., po otwarciu sejfu, zaobserwowano na komunikancie zmiany, tj. plamkę przypominającą swoim wyglądem plamkę krwi. W dniu 29 października 2008 r. naczynie z komunikantem przeniesiono do tabernakulum w kaplicy na plebanii, zaś w dniu 30 października 2008 r. komunikant wyjęto z wody i położono na korporale w tabernakulum. Po odparowaniu płynu zaobserwowano na korporale coś, co swoim wyglądem przypominało skrzep krwi.

Następnie komunikant został przesłany do Kurii Arcybiskupiej w Białymstoku, która zleciła przeprowadzenie jego badań w ramach tzw. ekspertyzy naukowej dwóm profesorom z zakresu patomorfologii Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku. W tym celu w dniu 07 stycznia 2009 r. pobrano materiał do badań. Biegli na podstawie przeprowadzonych badań wydali zgodną opinię, iż „przysłany do oceny materiał w ocenie dwóch niezależnych patomorfologów wskazuje na tkankę mięśnia sercowego, a przynajmniej, ze wszystkich tkanek żywych organizmu najbardziej ją przypomina”.

W związku z przedmiotowym zdarzeniem została także powołana przez Arcybiskupa Edwarda Ozorowskiego Komisja Kościelna, która w trakcie swoich prac stwierdziła, że nie doszło do zamiany komunikantu, i ten z którego został pobrany materiał do badań jest tym samym, który został uprzednio przeniesiony z zakrystii do tabernakulum w kaplicy na plebanii. Komunikant, na którym zaobserwowano zmiany przez cały czas był zamknięty i strzeżony. Ponadto Komisja nie stwierdziła ingerencji osób postronnych.

Jak ustalono obecnie Kuria nie jest w posiadaniu materiału przekazanego do badań, gdyż został on w całości zużyty w ich trakcie. Akta sprawy zostały przekazane do Nuncjatury Apostolskiej w Warszawie, skąd zostaną przesłane do Watykanu i tam będą podjęte dalsze decyzje.

Oceniając powyższe należy zważyć co następuje.

W przedmiotowych sprawach brak jest danych przede wszystkim przemawiających za uznaniem, iż nadesłany do badań materiał ujawniony na komunikancie, jest w istocie fragmentem tkanki mięśnia sercowego. Biegli bowiem w swojej opinii nie wypowiedzieli się na ten temat w sposób jednoznaczny, zaś z uwagi na zużycie całego materiału do badań przeprowadzonych na zlecenie Kurii Arcybiskupiej, niemożliwym jest ponowne jego poddanie specjalistycznym badaniom na potrzeby postępowania karnego, które umożliwiłyby rozstrzygnięcie podnoszonych

przez zawiadamiającego wątpliwości w tym zakresie.

Zważywszy na powyższe stwierdzić należy, iż brak jest dostatecznych danych uzasadniających podejrzenie, iż mogło dojść do któregoś z przestępstw, o których zawiadomiło Polskie Stowarzyszenie Racionalistów.

Mając wszystko na uwadze należało odmówić wszczęcia śledztwa w wyżej wymienionych sprawach.

Dlatego postanowiono jak w sentencji.

PROKURATOR PROKURATURY REJONOWEJ

Marta Dobrowolska Filipkowska

Pouczenie:

1. Pokrzywdzonemu oraz instytucji wymienionej w art. 305 § 4 kpk przysługuje prawo przejrzania akt sprawy i złożenia zażalenia na powyższe postanowienie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 §1 kpk, art. 325a kpk oraz art. 465 § 2 kpk).

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 §1 kpk).

Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia wyda ponownie postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa – dochodzenia*) lub o jego umorzeniu. Pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 §1 kpk może w takim przypadku wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od daty doręczenia zawiadomienia o postanowieniu (art. 330 §2 kpk, art. 55 §1 kpk).

Akt oskarżenia powinien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 kpk.

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 kpk).

2. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawy (art. 465 § 2a kpk).

3. Zażalenie na powyższe postanowienie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie.

Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 i art. 460 kpk).

Zarządzenie

Stosownie do art. 100 § 2 kpk w zw. z art. 305 §4 kpk w zw. z art. 306 § 1 kpk odpis postanowienia doręczyć:

- zawiadamiającemu– dane na k. 1

PROKURATOR PROKURATURY REJONOWEJ

Marta Dobrowolska Filipkowska